

*CRB-index: grondstoffenfuturesindex van het Commodity Research Bureau

king met dezelfde periode een jaar eerder. Globaal gezien lag de productie van geraffineerd koper op hetzelfde niveau als een jaar geleden. Heel wat grote producenten kampen met een stagnerende output. Er zijn hiervan verschillende oorzaken, zoals minder rijke ertslagen en uiteindelijk uitgeputte mijnen, maar ook sociale onrust waardoor verschillende met name Zuid-Amerikaanse kopermijnen soms weken tot maanden niet operationeel zijn. Volgend jaar zal de productie bij een aantal recentelijk opgestarte mijnen op kruissnelheid komen. Dit is onder meer het geval bij Konkola Deep (Zambia), Esperanza (Chili) en Cananea (Mexico). Deze zullen echter niet volstaan om het tekort te compenseren. Barclays Global verwacht dat het deficit op de globale kopermarkt in 2011 zal oplopen naar 442.000 ton.

De recente sterkte is ook te danken aan de daling van de dollar en de vrees voor een nieuwe ronde kwantitatieve versoepeling bij de Amerikaanse centrale bank. Beide elementen zijn dan ook onlosmakelijk met

elkaar verbonden. Met grondstoffen dekken investeerders zich in tegen een oplopende inflatie.

Daarnaast is er ook sprake van een tracker of Exchange Tradeable Fund (ETF) met fysiek koper als onderliggende waarde. Dergelijke ETF's bestaan al voor de edelmetalen goud, zilver, platina en palladium, maar nog niet voor basismetalen. Toch zijn de plannen voor een aluminium ETF al vrij ver gevorderd. Rusal, de grootste aluminiumproducent ter wereld, en grondstoffenbedrijf Glencore lieten eerder al weten een dergelijk initiatief te willen ondersteunen. Het is nog niet duidelijk of er een consensus is wat koper betreft. In elk geval zou een extra vraagcomponent het fysieke evenwicht nog verder onder druk zetten.

VOORZICHTIGHEID GEBODEN

Het vorige hoogtepunt van april dit jaar is een technisch weerstandsniveau. Als de koperprijs deze kaap doorbreekt, ligt in principe de weg wijd open naar de hoogtepunten uit 2008, toen een ton koper bijna 9.000 dollar kostte. Maar zover zijn we dus nog lang niet. De sentimentsfactor, die ook al eerder dit jaar de financiële markten parten speelde, kan ook nu weer roet in het eten gooien.

De macro-economische indicatoren van de westerse economieën laten een gemengd

beeld zien. Momenteel worden deze nog overwegend positief geïnterpreteerd, maar deze perceptie kan onder invloed van externe factoren snel wijzigen. Het herstel van de wereldeconomie is op zijn zachtst gezegd broos te noemen. Verschillende steunmaatregelen van de overheid hebben de gevolgen van de crisis beperkt, maar het is duidelijk dat deze geen oplossing op lange termijn bieden. De schuldenproblematiek in het Westen, die ten grondslag lag aan de crisis, is er nog steeds en regelmatig worden beleggers ermee geconfronteerd wanneer een land wegens de hoge schuldpositie op de financiële markten onder vuur komt te liggen. Dit zal ook in de toekomst nog zo zijn, waardoor het sentiment erg breekbaar is.

China alleen kan het gewicht van de wereld niet dragen. Bovendien loert er inflatie om de hoek. Officieel behouden de Chinezen hun soepele monetaire politiek, maar deze situatie kan snel veranderen als de omstandigheden dit vereisen. Zo is het geen goed nieuws dat de index van de consumptieprijzen in augustus met 3,5 procent is toegenomen naar de hoogste stand in 22 maanden. Met een deficit in het vooruitzicht voor dit en volgend jaar oogt de situatie gunstig voor een verdere toename van de koperprijs. Gezien de al fors gestegen prijs blijft voorzichtigheid dus geboden voor investeerders die alsnog willen instappen. ■

